

SẮC HOA MÀU NHỚ và Dòng Nhạc của Nguyễn Văn Đông

Biên soạn: **Phan Anh Dũng**

Thực hiện: 2010 – Hiệu đính: 2021

Năm nay (2010) tôi làm chương trình về mùa Thu trên website Cỏ Thơm hơi trễ. Lý do vì quá bận rộn mấy tháng Hè, hết chuyện riêng gia đình rồi đến việc cộng tác tổ chức Buổi Hòa Nhạc Ca Ngợi Tự Do (Ode to Freedom ngày 11 tháng 9, 2010 với composer Lê Văn Khoa và Kiev Symphony Orchestra), cả hai đều đòi hỏi thời gian và nhiều nỗ lực!

Bây giờ gần cuối tháng 9 mà tiết trời ở Richmond, Virginia vẫn chưa thấy sang Thu! Sáng nay, lá vàng đã thấy rơi trên sân nhà nhưng cây cối chung quanh vùng vẫn còn xanh tươi lắm. Cách đây mấy tuần, một người bạn ở California gửi cho nghe bài "Sắc Hoa Màu Nhớ" của Nhạc Sĩ Nguyễn Văn Đông, lại còn cẩn thận đính kèm hình minh họa: một nữ sinh áo dài trắng nhặt từng cánh hoa phượng đỏ rơi trên vỉa hè, thật là dễ thương! Nếu không để ý kỹ thì tôi đã nghĩ chắc anh bạn này vẫn còn luyến tiếc những ngày cuối Hạ! Nhưng sau khi nhìn lời bài hát thì thấy ngay câu mở đầu: "Hoa phượng rơi đón mùa Thu tới". Tôi cảm ơn anh đã khéo nhắc nhở và tôi tự nhủ khi nào lo xong chương trình "Ca Ngợi Tự Do", sẽ bắt tay vào làm một trang về Nhạc Sĩ Nguyễn Văn Đông.

Tốt nghiệp từ Trường Thiếu Sinh Quân Vũng Tàu rồi Võ Bị Đà Lạt năm 1953, Nguyễn Văn Đông là một người lính tác chiến từ ngày đầu của Miền Nam Việt Nam, vừa độc lập từ thực dân Pháp. Những bản nhạc của Ông có giai điệu dễ nhớ, lời rất thật, tình cảm, được phổ biến rộng rãi. Một số bản nhạc đã được đại chúng và ngay cả giới thưởng ngoạn nhạc yêu mến như: *Về Mái Nhà Xưa*, *Hải Ngoại Thương Ca*, *Nhớ Một Chiều Xuân*, *Sắc Hoa Màu Nhớ*, *Chiều Mưa Biên Giới* ... Khi sáng tác, ngoài tên Nguyễn Văn Đông, Ông còn dùng các tên như Vì Dân, Phương Linh, Phương Hà, Đông Phương Tử, Hoàng Long Nguyễn.

Năm 1975, Nguyễn Văn Đông là một Đại Tá phục vụ ở Bộ Tổng Tham Mưu Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa. Sau khi bị giam cầm 10 năm trong các trại tù tập trung của Cộng Sản, vì tình trạng sức khỏe kiệt quệ Ông được cho về với gia đình. Thật là may mắn, vì có thuốc men chữa trị nên Ông đã dần dần hồi phục và hiện vẫn còn sinh sống tại Sài Gòn.

Cảm ơn người nhạc sĩ tài hoa đã dâng cho đời những đóa hoa thật đẹp, tuy sáng tác trong thời kỳ khói lửa chiến chinh nhưng vẫn lãng đãng chất lãng mạn và đầy tình nhân bản.

Kính chúc Nhạc Sĩ Nguyễn Văn Đông cùng gia đình được nhiều sức khỏe và an hưởng hạnh phúc lúc tuổi già. *

Phan Anh Dũng (Richmond, Virginia - USA; 25 tháng 9, 2010)

** Nhạc sĩ Nguyễn Văn Đông đã qua đời ngày 26 tháng 2 năm 2018:*

<https://cothommagazine.com/wp/tuong-niem-nhac-si-dai-ta-nguyen-van-dong-1932-2018/>

🎵 Sắc Hoa Màu Nhớ -

Nhạc & lời: Nguyễn Văn Đông

Trình bày: Như Quỳnh & Thái Sơn

SẮC HOA MÀU NHỚ

NHẠC VÀ LỜI : VỊ DÂN

*Phượng tươi vào Hạ
Rơi đầu mùa Thu
HO - V - ĐÔNG*

TANGO HABANERA

Hoa phượng rơi đón mùa Thu tới

Màu lưu luyến nhớ quí Thu ơi ! Ngân phượng rơi bay vương tóc

tôi, xíc tươi màu pháo vui tiễn em chiều năm ấy

Xưa từ khu chiến về thăm xóm, Ngân xíc pháo lấp ánh sao

hôm Chiều hành quân nay qua lối xưa, giữa một chiều gió

mưa xíc hoa hồng mênh mông. Đòi tôi quân

nhân, chút tình riêng gọi núi sông, yêu màu gọi niềm thủy

chung. Nhưng rồi, vẫn nhớ một trời, vẫn nhớ đời

đời, phượng rơi rơi trong lòng tôi Thu vừa sang sắc hồng tó lỏi

Tình Thu thâm thiết quá Thu ơi! Nhìn màu hoa xưa tan tác

rơi, nhớ muôn vàn nhớ ơi! hát trong màu hoa nhớ

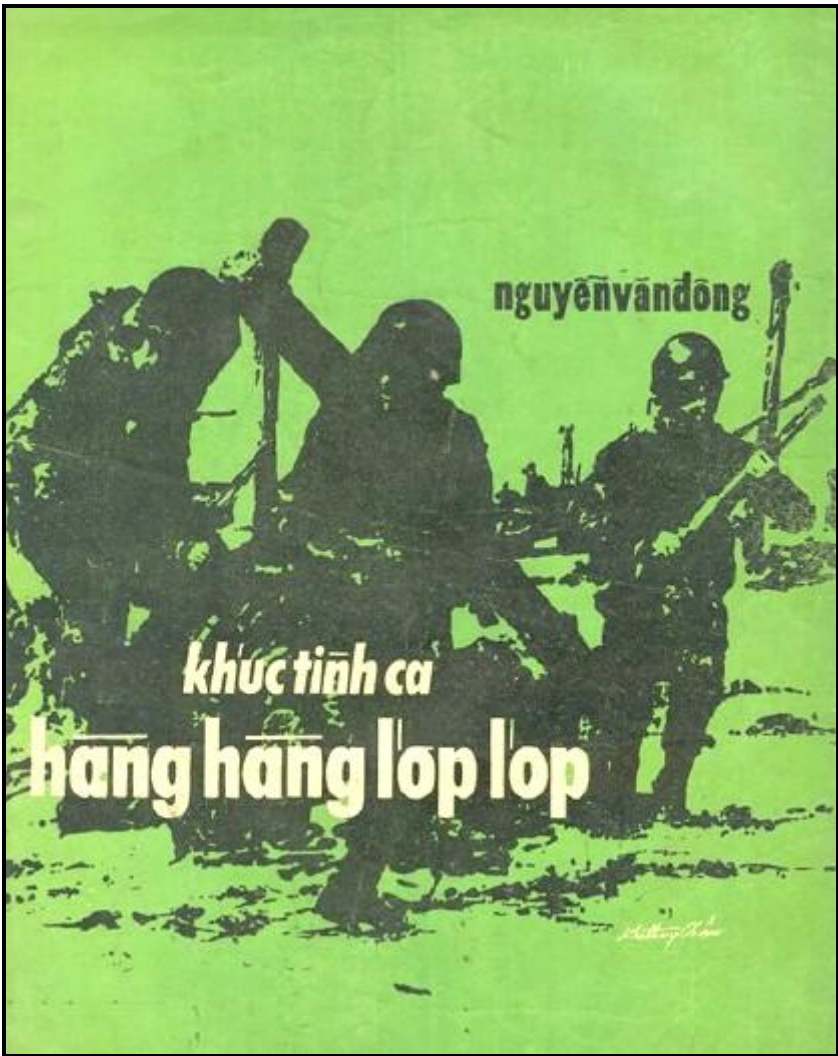
Tôi lại đi giữa trời sương gió Màu hoa thâm vẫn sống trong

tôi. Chiều Thu sau không qua lối xưa dè nhìn trời gió

mưa, xác hoa hồng mệnh mỏng... Hoa phượng rơi đón mùa Thu...

Khúc Tình Ca hăng hăng lỏ lỏ

Nguyễn-văn-Dũng

Khi chia tay nếu biết là mãi mãi
Xin thêm một lần rồi mãi mãi chia ly.

Slow (tha thiết)

Còn đây giây phút này, Còn nghe tiếng hát nụ cười xinh
(Còn đây giây phút này, Còn nghe tiếng hát đập đũa bên

tươi, còn trông ánh mắt còn cảm tay nhau. Ngày mai xa cách
hoa, còn trông bóng dáng người mình thương yêu. Ngày mai xa cách

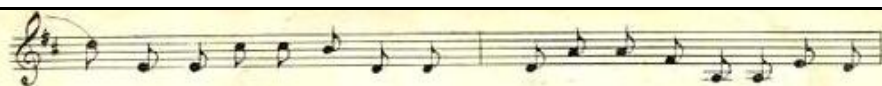
nhau, một người gói chiếc cô phòng, còn người góc núi ven rừng chân mây đầu
nhau, một người góc núi chân đèo, còn người gói chiếc cô phòng đêm Đông một

gió. Còn đây đêm cuối cùng, Nhìn em muốn nói chuyện người Kinh
bóng. Còn đây đêm cuối này, Dân ai tẻo-rác nhạc lòng chia

Kha, ngời khơi nước mắt nhạt nhòa môi em. Người đi giúp núi sông,
ly, sợ khi nước mắt buồn người ra đi. Đường mây chân núi xa :

HÀNG HÀNG LỚP LỚP chưa vẽ, hàng hàng nổi tiệp câu thơ dành lấy quê
 Dù ngàn nắng lửa mưa dầm, lòng người nhất quyết không dầm dành lấy mái

huơng- Hỡi người anh thương chưa tròn thề ước,
 sau. Hỡi người anh thương chưa tròn thề ước,

nhưng tình đất nước, đầu phải khi cho mình dệt mộng thâm, kết duyên ương.
 nhưng tình đất nước, ái lớn lao không đành lòng dệt mối thâm riêng tư.

Hương trời anh đi, xa xôi vạn lý, đêm nằm gối súng,
 Phương trời anh đi, xa xôi vạn lý, đêm nằm gối súng,

chung ánh trăng nhưng đôi đường ly cách trong tình thương. Và xin em hiểu
 chung ánh trăng cho người này gọi nhớ thương người kia. Và xin em hiểu

rằng : "dù nơi chiến tuyến mặt mờ mưa bay, lòng anh vẫn nhớ tình người hôm
 rằng : "người đi giúp nước nào màng danh chí, cầu cho đất nước vượt ngàn gian

nay." Đường đi biên giới xa, Lòng này thách với tang bồng, đừng
 nguy." Dời dằng cho núi sông, Lòng này thách với tang bồng, đừng

làm má thắm phai hồng buồn lắm em ơi.
 sầu má ấy phai hồng buồn lắm em ơi. Còn đây giây phút . . .)

Hà Thanh & Hùng Cường song ca:

♪ **Khúc Tình Ca Hàng Hàng Lốp Lốp**

1. Còn đây giây phút này
 Còn nghe tiếng hát nụ cười xinh tươi,
 còn trong ánh mắt còn cầm tay nhau
 Ngày mai xa cách nhau
 Một người gôi chiếc cô phòng,
 còn người góc núi ven rừng chân mây đầu gió.

Còn đây đêm cuối cùng
 Nhìn em muốn nói chuyện người Kinh Kha,
 ngại khơi nước mắt nhạt nhòa môi em.
 Người đi giúp núi sông
 Hàng hàng lốp lốp chưa về
 hàng hàng nối tiếp câu thề dành lấy quê hương.
Hỡi người anh thương, chưa tròn thề ước
Nhưng tình đất nước,
đâu phải khi cho mình dệt mộng thắm kết yên ương
Phương trời anh đi, xa xôi vạn lý
Đêm nằm gói súng,
 chung ánh trăng nhưng đôi đường ly cách trong tình thương.

Và xin em hiểu rằng
 Dù nơi chiến tuyến mịt mờ mưa bay,
 lòng anh vẫn nhớ tình người hôm nay.
 Đường đi biên giới xa
 Lòng này thách với tang bồng,
 đừng làm má thắm phai hồng buồn lắm em ơi.

2. Còn đây giây phút này
 Còn nghe tiếng hát dập dìu bên hoa,
 còn trông bóng dáng người mình thương yêu
 Ngày mai xa cách nhau
 Một người góc núi chân đèo,
 còn người gối chiếc cô phòng đêm đông một bóng
 Còn đây đêm cuối này
 Đàn ai réo rắt nhạc lòng chia ly
 sợ khi nước mắt buồn người ra đi
 Đường mây chân núi xa
 Dù ngàn nắng lửa mưa dầm
 lòng người nhất quyết không đầu đành lấy mai sau

*Hỡi người anh thương, chưa tròn thể ước
 nhưng tình đất nước,
 ôi lớn lao không đành lòng dặt mồi thắm riêng tư
 Phương trời anh đi, xa xôi vạn lý
 Đêm nằm gối súng,
 chung ánh trăng cho người này gợi nhớ thương người kia*

Và xin em hiểu rằng
 Người đi giúp nước nào màng danh chi
 cầu cho đất nước vượt ngàn gian nguy
 Đòi dâng cho núi sông
 Lòng này thách với tang bồng
 đừng sầu má ấy phai hồng, buồn lắm em ơi...

Binh nghiệp và nhạc nghiệp của Nguyễn Văn Đông

** Du Tử Lê **

Nguồn: Người Việt

*Nhạc sĩ Nguyễn Văn Đông, lúc còn trong quân đội (1971) với hàm đại tá
(Ảnh: Thủy Nga)*

*Nguyễn Văn Đông thời còn làm nhạc trưởng
(ảnh: Người Việt)*

Có một vài tài liệu ghi nhận rằng, nhạc sĩ Nguyễn Văn Đông sinh năm 1934. Nhưng theo sự xác nhận của họ Nguyễn thì, ông

sinh năm 1932 tại quận Nhất, thành phố Saigon. Nguyên quán của ông là tỉnh Tây Ninh, huyện Bến Cầu. Thuở bé Nguyễn Văn Đông học trường Huỳnh Khương Ninh, phường Đakao, Tân Định, Saigon. Năm 1945- 1946 loạn lạc, trường Huỳnh Khương Ninh đóng cửa.

Gia đình gửi ông vào trường Thiếu Sinh Quân Việt Nam, ở thành phố Vũng Tàu, khi ấy ông mới 14 tuổi. Và, con đường binh nghiệp của ông, chính thức khởi đi từ đây.

Năm 1950 Nguyễn Văn Đông tốt nghiệp trường Thiếu Sinh Quân Vũng Tàu, cũng là nơi xuất thân của trên dưới 30 tướng lĩnh thuộc quân lực VNCH cũ. Trong đó, có Thống Tướng Lê Văn Ty, Tổng tham mưu trưởng đầu tiên của QL/VNCH, người được coi là anh cả của Thiếu Sinh Quân Việt Nam.

Năm 1951, Nguyễn Văn Đông được cử theo học khóa 4 trường Võ Bị Sĩ Quan Vũng Tàu. Họ Nguyễn tốt nghiệp thủ khoa với cấp bậc thiếu úy năm 1952. Tưởng cũng nên nói thêm rằng, Đại Tướng Cao Văn Viên, người giữ chức vụ Tổng Tham Mưu Trưởng QLVNCH sau cùng của miền Nam Việt Nam, cũng tốt nghiệp Thiếu úy khóa 1 của trường này.

Năm 1953, Thiếu Úy Nguyễn Văn Đông tốt nghiệp khóa “Đại Đội Trưởng” tại Trường Võ Bị Đà Lạt. Cũng năm này, ông có chân trong ban giám khảo chấm thi Khóa Võ Bị Đà Lạt 1953 do Quốc Trưởng Bảo Đại chủ tọa lễ bế giảng khóa.

Năm 1954, họ Nguyễn lại được gửi ra Hà Nội theo học khóa “Tiểu Đoàn Trưởng” tại Trường Chiến Thuật Hà Nội. Ra trường, ông được chỉ định vào chức vụ Tiểu đoàn trưởng Trọng Pháo 553. Đó là năm 1955, khi họ Nguyễn mới 24 tuổi, một Tiểu đoàn trưởng trẻ nhất của quân đội.

Trải qua nhiều chức vụ, nhiều đơn vị và đồn trú ở nhiều nơi chốn khác nhau, trước khi được đưa về Saigon, giữ những chức vụ tương đối quan trọng; cấp bậc sau cùng của nhạc sĩ Nguyễn Văn Đông là Đại tá, Trưởng khối lãnh thổ Bộ Tổng Tham Mưu. Ông cũng từng được trao tặng huân chương cao quý nhất; đó là Bảo Quốc Huân Chương.

Khi biến cố Tháng Tư, 1975 xảy ra, như tất cả những sĩ quan QLVNCH khác, Nguyễn Văn Đông bị tù cải tạo. Sau 9 năm 6 tháng, ông được trả về ngày 01 Tháng Giêng, 1985 với lý do: “Đương sự bị bệnh sắp chết, nên cho phép gia đình đem về nhà chôn cất!”

Tuy thuộc diện HO, đủ điều kiện để xin định cư tại Hoa Kỳ, nhưng gia đình thấy họ Nguyễn đau bệnh quá nặng, không biết chết lúc nào, nên đã giữ ông ở lại, thể theo ước nguyện của ông là, khi chết xin được chôn tại quê nhà.

Về sự kiện này, tác giả “Về Mái Nhà Xưa” cho biết, ông cũng không hiểu do đâu, mà Trời Phật đã nhìn lại ông và, cho ông sống, dù là một đời sống “rất lê lét” (chữ của ông), cho đến ngày hôm nay.

Về cái mà tôi muốn gọi là “nhạc nghiệp” của nhạc sĩ tài hoa Nguyễn Văn Đông, theo một số tài liệu đã được phổ biến ở hải ngoại cũng như tại Việt Nam thì: Nhạc sĩ Nguyễn Văn Đông chính thức tham dự vào sinh hoạt âm nhạc ở miền Nam Việt Nam vào khoảng giữa thập niên 1950. Ông nổi danh ngay với những ca khúc đầu tay như “Chiều Mưa Biên Giới,” “Phiên Gác Đêm Xuân,” “Súng Đạn”... là ba ca khúc ra đời trong năm 1956 và được phổ biến rất rộng rãi. Nhưng ca khúc “Thiếu Sinh Quân Hành Khúc” bài hát được công nhận là ca khúc chính thức của

trường Thiếu sinh quân Vũng Tàu, Nguyễn sáng tác năm 1948, khi mới 16 tuổi, mới thực sự là sáng tác đầu tay của người nhạc sĩ đa tài này.

Ngoài bút hiệu và cũng là tên thật, Nguyễn Văn Đông, họ Nguyễn còn dùng nhiều bút hiệu khác như Phượng Linh, Phương Hà, Đông Phương Tử, Vi Dân, Hoàng Long Nguyên. Cũng ngay từ giữa thập niên 1950, trong vai trò trưởng đoàn văn nghệ Vi Dân ở Saigon, Nguyễn Văn Đông đã nhận được sự hợp tác của rất nhiều ca, nhạc sĩ tên tuổi thời đó, như Mạnh Phát, Minh Kỳ, Hoài Linh, Thu Hồ, Quách Đàm, Minh Diệu, Khánh Ngọc và các nghệ sĩ thuộc lãnh vực kịch nghệ, điện ảnh, cải lương danh tiếng như Kim Cương, Vân Hùng, Ba Vân, Bảy Xê, Trần Văn Trạch... Ông cũng cho thấy tài tổ chức và điều khiển các chương trình đại nhạc hội lớn, rất thành công tại Saigon, cũng như các tỉnh.

Về sinh hoạt liên quan tới đài phát thanh thì, ngay từ năm 1958, nhạc sĩ Nguyễn Văn Đông đã là trưởng ban nhạc “Tiếng Thời Gian” của đài Saigon. Ban nhạc của ông quy tụ những tên tuổi như Lê Thanh, Anh Ngọc, Hà Thanh, Minh Diệu, Khánh Ngọc, Mạnh Phát, Thu Hồ, Quách Đàm...

Ở cấp độ quốc gia thì, năm 1959, họ Nguyễn được chọn làm trưởng ban tổ chức “Đại hội thi đua Văn nghệ toàn quốc,” tập hợp hơn 40 đoàn văn nghệ, đại diện cho toàn miền Nam; tranh giải liên tiếp 15 ngày đêm tại Saigon. Với tất cả những thành tích kể trên, nhạc sĩ Nguyễn Văn Đông đã được trao tặng “Giải Âm Nhạc Quốc Gia.” Bà cố vấn Ngô Đình Nhu là người trao tặng giải thưởng này cho họ Nguyễn.

Nói tới nhạc nghiệp của nhạc sĩ Nguyễn Văn Đông mà, không nói tới thời gian họ Nguyễn làm giám đốc hãng đĩa nhạc Continental và Sơn Ca, nổi tiếng một thời ở miền Nam, tôi cho là một thiếu sót quan trọng.

Ở vai trò này, với sự hợp tác tích cực của những nhạc sĩ như Nghiêm Phú Phi, Văn Phụng, Y Vân, Lê Văn Thiện... Hai hãng đĩa của ông đã đem sự giàu có, phong phú cho sinh hoạt tân nhạc cũng như cổ nhạc miền Nam, 20 năm; với những album riêng cho từng ca sĩ.

Quay lui lại thời điểm đầu thập niên 1960, sự kiện trung tâm băng nhạc Sơn Ca cho ra đời những băng nhạc chỉ với một tiếng hát như Sơn Ca 6, tiếng hát Giao Linh; Sơn Ca 7, tiếng hát Khánh Ly; Sơn Ca 8, tiếng hát Lệ Thu; Sơn Ca 9, tiếng hát Phương Dung; Sơn Ca 10, tiếng hát Thái Thanh và ban hợp ca Thăng Long... cùng một số băng nhạc riêng, dành cho nhạc Trịnh Công Sơn, là một sáng kiến cực kỳ mới lạ. Nó mở đầu cho những album sau này, với một tiếng hát, của nhiều trung tâm băng nhạc khác.

Lại nữa, tôi cho rằng chúng ta cũng sẽ không phải với nhạc sĩ Nguyễn Văn Đông, một người, không chỉ tận tụy cống hiến trọn cuộc đời mình cho nền tân nhạc miền Nam, 20 năm; mà ông còn là người có công đầu trong nỗ lực khai sinh, hình thành rồi phát triển một hình thái nghệ thuật mà, sau này chúng ta quen gọi là hình thái âm nhạc “Tân Cổ Giao Duyên.”

Trước khi đi sâu vào lịch sử hình thành của hình thái nghệ thuật từng được chào đón tại miền Nam Việt Nam, tính đến Tháng Tư, năm 1975, chúng tôi muốn nhắc tới bài “Tân cổ giao duyên” đầu tiên của hình thái phối hợp nghệ thuật đặc biệt này. Đó là bài

“Khi Đã Yêu” sáng tác của Phượng Linh và soạn giả Đông Phương Tử. Do 2 nghệ sĩ nổi tiếng của sân khấu cải lương là Thanh Nga, Minh Phượng thu âm lần đầu, năm 1963, tại Saigon. Bài “Tân cổ giao duyên” này, sau đó, đã được nhà xuất bản Hồng Hoa ấn hành thành nhạc bản.

Tuy là hai bút hiệu khác nhau, nhưng sự thực, chỉ là một.

Những người yêu nhạc Nguyễn Văn Đông hẳn không quên, với bút hiệu Phượng Linh, ông là tác giả của những ca khúc nổi tiếng như “Bóng Nhỏ Giáo Đường,” “Niềm Đau Dĩ Vãng,” “Đom Đóm,” “Khi Đã Yêu,” “Thương Muộn,” “Lời Giã Biệt” v.v... Và, bút hiệu Đông Phương Tử họ Nguyễn dùng cho tất cả những sáng tác liên quan đến phần cổ nhạc.

Nhưng phải đợi tới sáng tác “Tân cổ giao duyên” thứ hai, cũng của Nguyễn Văn Đông, đó là bài “Mùa Sao Sáng,” do Mộng Tuyền trình bày, thì phong trào “Tân cổ giao duyên” mới thực sự rộ lên, không chỉ tại Saigon mà, khắp mọi miền đất nước.

Vì ca khúc “Mùa Sao Sáng” ký tên Nguyễn Văn Đông, nên bài Tân cổ giao duyên “Mùa Sao Sáng” được phổ biến với hai tên: Nhạc Nguyễn Văn Đông, Soạn giả Đông Phương Tử. Bài tân cổ giao duyên này, theo thiển ý của chúng tôi, rất thích hợp cho những mùa Lễ Giáng Sinh của người Việt Nam, nơi quê người.

Du Tử Lê

Một số bài viết về Nguyễn Văn Đông

[Tình Ca Nguyễn Văn Đông](#) (pdf) - *Thy Nga* - 12/2006

[Bài viết về Nguyễn Văn Đông](#) (pdf) - *Trương Kỳ*

[Người Lính Trong Nhạc Nguyễn Văn Đông](#) (pdf) - *Lê Hữu*

[Bài viết về Nguyễn Văn Đông](#) (pdf) - *Du Tử Lê*

Chương Trình Phát Thanh về Nguyễn Văn Đông

* [Người Lính Trong Nhạc Và Thơ](#) (mp3)

Bích Huyền - VOA - 10/2008

* [Dòng Nhạc Nguyễn Văn Đông](#) (mp3)

Hoài Nam, SBS Radio, Úc Châu

* Tình Ca Nguyễn Văn Đông (mp3): [phần 1](#) [phần 2](#)

Thy Nga – RFA/ 2000

Nhạc Hòa Tấu

Saigon Chamber Ensemble (San Jose, CA - USA) hòa tấu:

Hải Ngoại Thương Ca: [Youtube](#) [MP3](#)

Ban nhạc Trung Nghĩa (1993):

 [Chiều Mưa Biên Giới](#) (mp3)

Tiếng đàn Vô Thường:

 [Chiều Mưa Biên Giới](#) [Phiên Gác Đêm Xuân](#)

 [Sắc Hoa Màu Nhớ](#)

Nhạc Sĩ Thanh Trang hòa tấu:

 [Nhớ Một Chiều Xuân](#) [Hải Ngoại Thương Ca](#)

 [Khúc Tình Ca Hàng Hàng Lốp Lốp](#)

 [Nhớ Người Viễn Xứ](#)

TÁC PHẨM CỦA NHẠC SĨ NGUYỄN VĂN ĐÔNG

- . Anh
- . Ave Maria (Schubert, lời Việt)
- . Bài ca hạnh phúc
- . Bóng Nhỏ Giáo Đường (PL)
- . Bông hồng cài áo trắng (PL)
- . Cay Đắng Tình Đời (PL)
- . Chiếc Bóng Công Viên (PL)
- . Chiều Mưa Biên Giới
- . Chúc Tết (ĐPT)
- . Cung Thương Ngày Cũ (*viết chung với Mạnh Phát*)
- . Dạ Sầu (PL)
- . Dáng Xuân Xưa
- . Đêm Buồn (*viết chung với Lam Phương*)
- . Đêm Thánh Huy Hoàng
- . Đêm Thánh Vô Cùng (Schubert, lời Việt)
- . Đoạn Tuyệt (PL)
- . Đom Đóm (PL)
- . Hải Ngoại Thương Ca
- . Khúc Tình Ca Hàng Hàng Lớp Lớp
- . Hiến Dâng
- . Hối Chuông Nửa Đêm (Jingle Bells, lời Việt)
- . Hai mùa sao
- . Giáo đường chiều Chủ Nhật (PL)
- . Khi đã Yêu (PL)
- . Khúc Xuân Ca
- . Lá Thư Người Linh Chiến
- . Lời hứa ban đầu (PH)
- . Lời Giã Biệt (PL)
- . Màu Xanh Noel (PH)
- . Mây Dặm Sơn Khê
- . Mùa Sao Sáng
- . Nếu Có Em Bên Anh
- . Người Tình Yêu Dấu
- . Nguyễn Cửu Trên Bến Ngàn Năm
- . Nhớ Người Viễn Xứ (*viết chung với Lâm Tuyền*)
- . Nhớ Một Chiều Xuân
- . Niềm Đau Dĩ Vãng (PL)
- . Núi và Gió
- . Phiến Gác Đêm Xuân
- . Sắc Hoa Màu Nhớ (VD)
- . Xa người mình yêu (PH)
- . Xin Chúa Thấu Lòng Con (PL)
- . Xin Đừng Trách Anh (PL)
- . Thăm Kín hay Bề Bàng (PL)
- . Thương Muộn (PL)
- . Thương Về Mùa Đông Biên Giới (PL)
- . Tình Cổ Hương
- . Tình Đầu Xót Xa
- . Trái Tim Việt Nam
- . Về Mái Nhà Xưa
- . Vô Thường
- . Việt Nam hôm nay (PH)

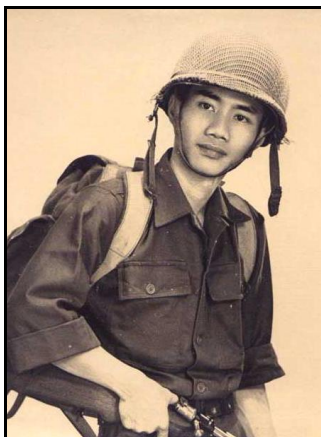
Bút hiệu:

PL: Phương Linh

PH: Phương Hà

ĐPT: Đông Phương Tử

VD: Vĩ Dân

Một số bản nhạc của Nguyễn Văn Đông

(bấm vào tên bản nhạc để nghe mp3)

[Anh](#) - Khánh Ly

[Về Mái Nhà Xưa](#) - Hà Thanh

[Dáng Xuân Xưa](#) - Anh Khoa

[Lời Giã Biệt](#) – Hà Thanh

[Sắc Hoa Màu Nhớ](#) - Duy Trác

[Mây Dặm Sơn Khê](#) - Thái Thanh

[Phiên Gác Đêm Xuân](#) – Thế Sơn

[Phiên Gác Đêm Xuân](#) – Thanh Tuyền

[Hải Ngoại Thương Ca](#) - Hà Thanh

[Về Mái Nhà Xưa](#) - Thái Thanh

[Nhớ Một Chiều Xuân](#) (theo tango) - Nhật Trường

[Ave Maria](#) - Thái Thanh

[Mùa Sao Sáng](#) - Khánh Ly

[Đêm Thánh Huy Hoàng](#) - Việt Thảo

[Hai Mùa Sao](#) - Thanh Vũ

[Núi và Gió](#) - Elvis Phương

[Khi Đã Yêu](#) - Thanh Tuyền

[Vô Thường](#) - Giao Linh & Đức Minh

[Chiếc Bóng Công Viên](#) - Hà Thanh

[Thương Về Mùa Đông Biên Giới](#) - Hoàng Oanh

[Bà Mẹ Hai Con](#) - Khánh Ly

[Anh Trước, Tôi Sau](#) - Uyên Phương

[Lá Thư Người Lính Chiến](#) - Khánh Ly

[Niềm Đau Dĩ Vãng](#) – Lệ Thu

[Hải Ngoại Thương Ca](#) - Minh Châu, Ngọc Diệp, Tường Vân

[Liên Khúc Chiều Mưa Biên Giới & Mấy Dăm Sơn Khê](#) - *Mai*

Thiên Vân & Thanh Tuyền

[Nhớ Người Viễn Xứ](#) (viết chung với Lâm Tuyền) – *Tâm Hào*

[Mây Chiều](#) (viết chung với Mây Tần) – *Tâm Hào*

[Tình Thu Trên Sông Seine](#) – *Tâm Hào*

[Nguyên Cầu Trên Bến Ngàn Năm](#) - *Thanh Tuyền & ACM*

[Trái Tim Việt Nam](#) - *Tuấn Ngọc*

[Thác Đa - Tình Yêu của Tôi](#) - *Giao Linh*

[Bóng Nhỏ Giáo Đường](#) - *Ngọc Lan*

[Hiển Dâng](#) - *Thanh Thúy*

[Dạ Sầu](#) - *Thanh Lan*

[Khúc Xuân Ca](#) - *Ánh Tuyết & ACM*

[Thương Muộn](#) - *Thanh Tuyền*

[Đom Đóm](#) - *Giao Linh*

[Dáng Xuân Xưa](#) - *Sĩ Phú*

[Xin Đừng Trách Anh](#) - *Hùng Cường*

[Khúc Xuân Ca](#) - *Như Ý*

[Nếu Có Em Bên Anh](#) - *Duy Quang*

[Đêm Buồn](#) (viết chung với Lam Phương) – *Bạch Yến*

Lam Phương & Nguyễn Văn Đông

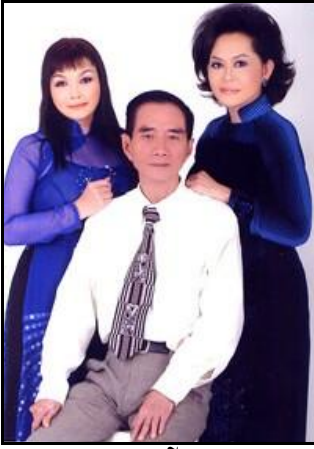
Hà Thanh hát một số nhạc của Nguyễn Văn Đông

1. [Chiều Mưa Biên Giới](#)
2. [Về Mái Nhà Xưa](#)
3. [Nhớ Một Chiều Xuân](#)
4. [Mấy Dặm Sơn Khê](#)
5. [Hải Ngoại Thương Ca](#)
6. [Khúc Tình Ca Hàng Hàng Lốp Lốp](#)
7. [Lời Giã Biệt](#)
8. [Phiên Gác Đêm Xuân](#)
9. [Chiếc Bóng Công Viên](#)
10. [Thương Muôn](#)
11. [Đoạn Tuyệt](#)
12. [Khi Đã Yêu](#)

Tâm Hảo hát một số nhạc của Nguyễn Văn Đông

1. [Tình Cổ Hương](#)
2. [Nhớ Người Viễn Xứ](#) (viết chung với Lâm Tuyền)
3. [Anh](#) (nhớ gì không anh)
4. [Mây Chiều](#)
5. [Chiều Mưa Biên Giới](#)
6. [Bông Hồng Cài Áo](#)
7. [Hải Ngoại Thương Ca](#)
8. [Tình Thu Trên Sông Seine](#)
9. [Trái Tim Việt Nam](#)
10. [Nhớ Một Chiều Xuân](#)
11. [Núi Và Gió](#)
12. [Về Mái Nhà Xưa](#)
13. [Viễn Xứ Ca](#)
14. [Khúc Tình Ca Hàng Hàng Lốp Lốp](#)
15. [Vô Thường](#)
16. [Đêm Buồn](#) (viết chung với Lam Phương)

*Nhạc sĩ Nguyễn Văn Đông
với hai đệ tử Nancy Tâm Huy
và Giao Linh*

CD "Thác Đa - Tình Yêu của Tôi" – phát hành năm 2003

1. [Thác Đa, Tình Yêu Của Tôi](#) - *Giao Linh*
2. [Chiếc Bóng Công Viên](#) - *Nancy Tâm Huy*
3. [Trái Tim Việt Nam](#) - *Đức Minh*
4. [Bài Ca Hạnh Phúc](#) - *Nguyễn Phi Hùng & Nancy Tâm Huy*
5. [Dòng Sông Hò Hẹn](#) - *Giao Linh*
6. [Người Tình Yêu Dấu](#) - *Hồng Ngọc*
7. [Khi Đã Yêu](#) - *Nancy Tâm Huy*
8. [Núi Và Gió](#) - *Elvis Phương*
9. [Thầm Kín](#) - *Nancy Tâm Huy*
10. [Nếu Có Em Bên Anh](#) - *Lam Trường*
11. [Bông Hồng Cài Áo Trắng](#) - *Nancy Tâm Huy*
12. [Vô Thường](#) - *Giao Linh & Đức Minh*

Vài kỷ niệm với nhạc sĩ Nguyễn Văn Đông

**** Chu Tất Tiến, Apr 18, 2005 ****

Hầu như những người miền Nam thuộc lứa tuổi trung niên trở nên, đều đã từng thưởng thức giọng tân nhạc Nguyễn Văn Đông nở rộ trong thập niên 60. Mỗi khi nhắc đến nhạc sĩ Nguyễn Văn Đông, người ta nhớ ngay đến “Chiều Mưa Biên Giới” với những câu triết lý bất hủ: “Lòng trần còn tơ vương khanh tướng, thì đường trần mưa bay gió cuốn còn nhiều, anh ơi!” Với những ai mê nhạc thính phòng, bản “Về Mái Nhà Xưa” của Nguyễn Văn Đông cũng là bản gợi lên những cung điệu tha thiết, trữ tình: “Về đây ngơ ngác chim bay tìm đàn, về đây hoang vắng lạnh buốt cung đàn...” Hoặc nghe câu: “Chiều nay thấy hoa cười chợt nhớ một người, chạnh lòng tôi khơi bao niềm nhớ...” lại thấy “Nhớ một chiều xuân”. Tuy nhiên, một điều mà rất ít người mê những bản nhạc lừng danh dưới bút hiệu Phượng Linh như trong Dạ Sầu: “Hết rồi người ấy đã xa ta, những ngày vui cũng theo qua...” hay “Khi Đã Yêu thì mơ mộng nhiều...” và những vở kịch cải lương của Đông Phương Tử lại không biết rằng “Phượng Linh” hay “Đông Phương Tử” cũng chỉ là những bút hiệu khác của Nguyễn Văn Đông. Ngoài ra, khán giả của những vở kịch viết bởi kịch tác gia Hoàng Dũng do Nghệ Sĩ Kim Cương thủ diễn đã làm cho bao giọt nước mắt rơi, bao nụ cười muôn vở tung rạp như “Dưới Hai Mầu Áo”... cũng không bao giờ nghĩ rằng những vở kịch đó đều có sự tham dự của ngòi bút Nguyễn Văn Đông, người nhạc sĩ đã được cấp bằng Tiến Sĩ Âm Nhạc Pháp.

Riêng với tôi, Nhạc sĩ Nguyễn Văn Đông vừa là người anh đáng kính vừa là người Thầy với tất cả ý nghĩa cao đẹp của hai

chữ ấy trong khi tôi lại là một đứa học trò không nên thân. Khi tôi gặp anh sau 1978, anh đã bệnh nặng. Anh không đi, đứng được vì xương đầu gối biến dạng. Tất cả các ngón tay của anh bị chứng phong thấp làm cho co quắp. Các đốt xương ngón tay sưng to đến nỗi anh không còn cầm được đũa nữa. Anh chỉ có thể cặp đũa vào giữa hai lòng tay để đưa thức ăn lên miệng một cách khó khăn. Dĩ nhiên, anh không thể nào cầm bút. Điều quan trọng là người nhạc sĩ đa tài ấy đã chấp nhận bệnh tật và những cơn đau một cách thản nhiên. Chưa bao giờ tôi thấy anh nhăn mặt hoặc kêu đau một tiếng, khi tôi dư biết anh đang lên cơn đau lắm. Nhất là vào mùa lạnh, những trận gió ban đêm làm cho chứng thấp khớp có cơ hội hành hạ anh kinh người. Những “cục” vôi ở xương đầu gối, bàn tay, lưng... đè lên giầy thần kinh nhất định đã tạo cho anh những cơn đau buốt như dao cắt. Nhưng, dù cho giọng nói anh có khàn đặc và mệt mỏi, anh vẫn chứng tỏ cho đàn em thấy bệnh tật không thể hủy hoại ý chí anh. Những cái nhếch môi thay cho nụ cười không bao giờ tắt.

Lúc ấy, tôi đã tập tành viết được một số bài hát. Trong một lần ăn cơm chung, tôi hứng chí khoe anh và hát cho anh nghe. Vừa nghe xong, anh nhăn mặt:

-Viết vậy mà cũng đòi viết! Chẳng có quy luật hòa âm gì cả!
 Rồi anh quắp lấy đũa, chỉ cho tôi những sai sót trong tiến trình của các âm giai, và bắt tôi viết lại. Vì trước đó, tôi đã từng học lỏm bõm nhiều thầy, và ghi nhớ từ mỗi thầy một chút, nhạc lý của tôi cộng lại thành một mớ hỗn tạp, nên sau khi sửa lại, tôi vẫn mắc nhiều lỗi. Anh la tôi rất nặng, rồi kiên nhẫn dạy lại cho tôi từ căn bản. Khi giảng, anh ngồi xôm trên giường, dùng ngón chân cái và ngón kế của bàn chân phải, kẹp lấy cây bút chì rồi nguệch ngoạc những chữ to gần bằng viên bi trên tờ giấy. Nhìn

anh cố gắng với những chữ viết queo qua queo lại, tôi thấy lòng dâng lên một xúc động khôn tả. Vì vậy, tôi cũng hết sức cố gắng học tất cả những gì mà người Thầy đầy thiện chí kia dạy bảo.

Sau khi thấy những bản nhạc tôi viết ra dần dần ít lỗi, anh đột nhiên bảo tôi:

-Anh thấy em nên học thêm vọng cổ!

Tôi đớ người:

-Em... dân Bắc Kỳ ăn cá rô cây, làm sao học vọng cổ được?

Anh nhếch môi:

-Anh có bảo em ca vọng cổ đâu mà vội chối? Viết vọng cổ cho người ta hát thì đâu cần Bắc Kỳ hay Nam Kỳ! Miễn là em thích viết!

Nghe anh nói thấy hay hay, tôi vội “ạ”. Từ đó, anh bắt đầu dạy tôi những cung bậc “hò, xù, xê, xang, cống...” Tuy sức khỏe anh rất kém, anh vẫn cố hát từng câu, từng đoạn, lặp đi lặp lại cho tôi hát theo. Sau một thời gian, anh bảo tôi viết sáu câu vọng cổ cho anh duyệt. Tôi vâng lời, vừa viết vừa hát. Nghe tên học trò Bắc Kỳ hát vọng cổ, anh cười:

-Em hát nháp cho ca sĩ thứ thiệt hát theo thì được, em mà ca biểu diễn chắc bị khán giả xúm lại đánh quá!

Hai anh em cười vui. Nhưng bất ngờ, đang cười, tôi chợt nhìn thấy một giọt máu nhả ra từ khóe môi của anh. Tôi vội kêu lên cho anh biết, anh bình tĩnh lấy tay áo chùi đi và tiếp tục dạy nữa. Quá lo sợ cho sức khỏe của anh, tôi xoa tay:

-Thôi! Thôi! Anh nghỉ đi! Đang chảy máu miệng mà!

Anh lắc đầu:

-Không sao! Kệ nó! Học tiếp đi!

Tôi nhất định không học, và ép anh phải nằm nghỉ. Anh thở dài, nhìn tôi:

-Em chưa học xong, lỡ anh có mệnh hệ gì, thì anh cũng không an tâm. Bệnh của anh như thế này rồi, biết đâu còn thì giờ dạy em nữa!

Những lời nói chí tình của một người Thầy như thế làm tôi nghẹn ngào. Tôi cố nuốt từng giọt lệ, không cho rơi xuống tờ giấy viết nhạc mà anh vẫn dùng ngón chân cong queo để viết từng chữ một cách khó khăn. Những giòng chữ như nhảy múa trước mắt tôi. Những giọt máu vẫn chậm chậm ứa ra từ khóe môi của anh như chảy ra từ trái tim một người nghệ sĩ chân chính. Tôi không thể nào quên được hình ảnh đó, và hình ảnh anh được chở trên băng-ca ra bệnh viện điều trị ngay hôm sau. Dáng anh mảnh khảnh lọt trong lòng chiếc băng-ca trông cô đơn làm sao... Nhiều năm tiếp theo, đến thăm anh trong các bệnh viện khác nhau, thấy anh ngồi lên được, tôi đã mừng. Rồi anh về nhà và đi điều trị thuốc Nam, thuốc Bắc. Không biết loại thuốc nào đã làm anh dần dần khỏe lại và đi lại được, dù chống gậy, nhưng dáng đi của anh vẫn chắc chắn và điềm tĩnh như ngày nào.

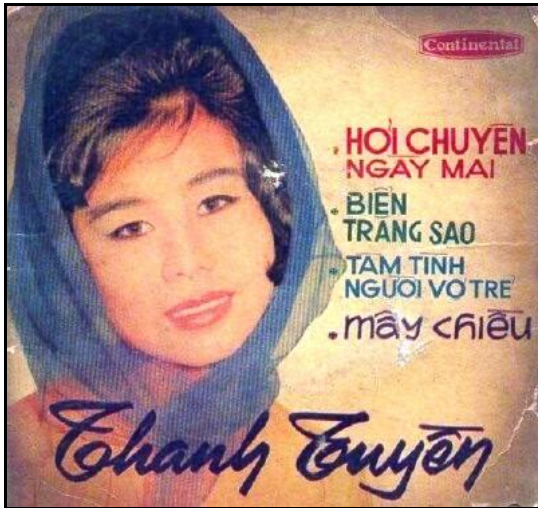
Thời gian trôi qua. Nghe tin một số bản nhạc của anh đã được hát lại trong thành phố, những bản nhạc không già với thời gian; không phân biệt Nam, Trung, Bắc, hải ngoại hay trong nước, lòng tôi rộn lên như chú bé được mẹ cho quà. Giọng nhạc của anh lại bắt đầu chảy mạnh trong lòng dân tộc.

Chu Tất Tiên

Nhạc Sĩ Nguyễn Văn Đông là Giám Đốc Nghệ Thuật của Trung Tâm Sản Xuất Băng Đĩa Nhạc: Continental, Sơn Ca và Premier trước 1975

Dưới đây là thí dụ một số băng đĩa của 3 Trung Tâm trên sản xuất:

QUÊ HƯƠNG tìm lại ngày vui

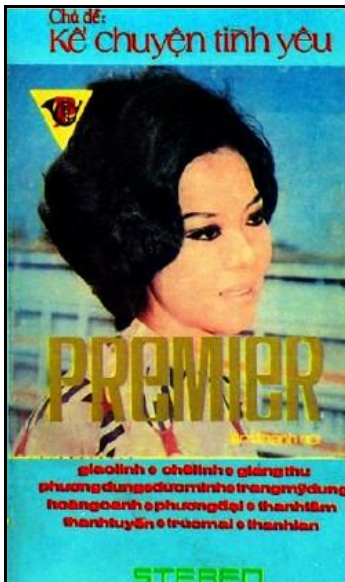
MẶT A

1	QUÊ HƯƠNG TÌM LẠI NGÀY VUI	Song An	Thanh Tuyền, Bùi Thiện
2	NGƯỜI EM HẢI ĐẢO	Trần Dương	Hồng Cảnh ca
3	CHO TÔI HÁT BÀI CA ĐAO	Nhật Sơn	Tải Lương ca
4	MÁ HỒNG BÀ LÁT	Minh Kỳ và Sơn Anh	Thanh Tuyền ca
5	BẾN MỘT NGÀY	Bùi Phương Trang	Phượng Điệp, Sơn Ca ca
6	CHO NGƯỜI TÌNH NHỎ	Mai Bích Dung	Hương Lan ca
7	YÊU MÙA HÈ	Yến Lan	Sơn Ca ca
8	BỮA NGƯỜI YÊU VỀ QUÊ HƯƠNG	Bùi Phương Trang	Hồng Yến
9	AI LÀ TRỊ KỶ	Linh Vũ, Minh Sơn	Giao Linh ca
10	CHO TÔI SỐNG	Dạ Lý Vũ	Duy Quang và Gia Đình P. Duy

===== MẶT B =====

1	TÍA EM, MẢ EM	Vân Lương	T. Tuyền, B. Thiện, P. Điệp
2	CƠN SAO SÁNG SÔNG	Phạm Minh Cảnh	Sơn Ca ca
3	CHUYÊN TÌNH HỒ THAN THỜ	Minh Kỳ, Anh Bằng	Thanh Tuyền ca
4	MÙA ĐÔNG XỨ HUẾ	Minh Kỳ, Lê Đình	Hồng Cảnh ca
5	MỜI EM VỀ QUÊ ANH	Phạm Vũ Anh Tô	Thanh Tuyền, B. Thiện
6	ĐỜI ĐỔI ĐỔI THAY	Minh Kỳ, Song An	Khánh Ly ca
7	TÌNH KHỐC TRƯƠNG CHI MỸ HƯƠNG	Mạc Phong Linh	Sơn Ca ca
8	THANH BÌNH CHO ANH, CHO EM	Minh Kỳ, Huy Cường	T. Tuyền ca
9	MÙA THU LÁ BAY	Lê Đình, Anh Bằng	Tải Lương ca
10	CƠN TRONG TÂM TAY	Nhật Quốc Tâm	T. Tuyền, H. Cường

CHƯƠNG TRÌNH NGUYỄN VĂN ĐỒNG
VỚI CÁC DÂN NHẠC DANH TÊN CỦA HÀNG Đĩa CONTINENTAL

NHẠC QUÊ HƯƠNG

NHÀ XUẤT BẢN "NHẠC QUÊ HƯƠNG"

Đông Phương-Từ chủ-tưong

- Nơi tập trung những nhà soạn nhạc tên tuổi, đã thành công qua nhiều tác-phẩm nổi tiếng.
- Các tác-phẩm của "NHẠC QUÊ HƯƠNG" đều được các Hãng đĩa chọn thu thanh trên đĩa nhựa vì tính chất nghệ-thuật.

CÁC NHẠC PHẨM HAY ĐÃ PHÁT HÀNH.

- TÂM SỰ THUY THỦ của Y.Vũ
- HẢI HOA RỪNG CHO EM của Trương Hoàng Xuân
- TÌNH BIÊN của Hà Phương
- HUYẾN THOAI CHIẾU MƯA của Nguyễn Vũ

NHÂN DỊP LỄ GIÁNG SINH NĂM 1967

Hân hạnh giới thiệu nhạc phẩm đặc sắc tâm tình của nhạc-sĩ **NGUYỄN-VĂN-ĐÔNG** viết cho mùa Giáng-Sinh :

MÙA SAO SÁNG

- Các bạn yêu nhạc có đạo Công-Giáo không thể thiếu trong mùa Giáng-Sinh 1967 nhạc phẩm hay "MÙA SAO SÁNG", vừa tâm tình, vừa cao cả của NGUYỄN-VĂN-ĐÔNG viết đặc biệt cho mùa Giáng-Sinh năm nay.
- Các bạn trẻ không theo đạo Công Giáo cũng không thể thiếu nhạc phẩm tâm tình "MÙA SAO SÁNG" để hát vang lên cho tình thương và để biết Nhạc-sĩ NGUYỄN-VĂN-ĐÔNG; một người ngoại đạo đã nghĩ gì về Chúa.

MỘT ĐỘC QUYỀN CỦA HÃNG ĐĨA

S Ò N C A

Long trọng phát hành đĩa trong dịp NOËL 1967

- MÙA SAO SÁNG của Nguyễn Văn Đông
do Giao-Linh thu thanh vào đĩa
- NỬA ĐÊM KHĂN HỨA của Tuân Hải
do Hà Thanh thu thanh vào đĩa
- ĐÊM KỶ-NIỆM của Nguyễn Vũ
do Thanh Tuyên và Thanh Vũ thu thanh vào đĩa.
- BÔNG NHỎ GIÁO ĐƯỜNG của Phương Linh
do Chế Linh thu thanh vào đĩa

Tổng phát hành **DIÊN HỒNG**

66, LÊ-LỢI — SAIGON

NHẠC QUÊ HƯƠNG

B
A
N
T
I
E
N
CV
i
D
À
N

VĂN CHÍNH — ANH PHONG — XUÂN MAI
 MẠNH PHÁT — MINH KÝ — PHẠM ĐÀI
 NGỌC QUANG — HOÀI LINH — TRẠNG TUYẾN

Các bạn nhớ

ĐÓN NGHE BUỔI PHÁT THANH HÀNG TUẦN CỦA

BAN TIẾNG THỜI GIAN

Mỗi chiều thứ sáu từ 18 giờ 25 đến 19 giờ do NGUYỄN-VĂN-ĐÔNG
 và MẠNH-PHÁT điều khiển với thành phần nam nữ ca sĩ :

THANH-THỦY, LỆ-THANH, THÁI-THANH, MINH-DIỆU,
 MINH-TUYẾT, ANH-NGỌC, DUY-KHÁNH, NHẬT-
 TRƯỜNG, THANH-VŨ, và sự hiện diện đặc biệt các nghệ sĩ :
 TRẦN-VĂN-TRẠCH, HÙNG-CƯỜNG, cô KIM-HOÀNG

Ban nhạc do Y-VĂN phụ trách

HÌNH LỚN

Nhạc sĩ Nguyễn Văn Đông, Trưởng Đoàn Văn nghệ Vì Dân, đi trình diễn văn nghệ ở các tỉnh Miền Nam Việt Nam với các nghệ sĩ:

- Hàng đầu, từ trái sang phải: Trần Đô (chuyên viên sân khấu); nghệ sĩ Kiều Hạnh (thân mẫu của ca sĩ Mai Hương); tam ca nhi đồng Phước Vân, Bích Vân, Ngọc Vân (và một em bé tập sự); nhạc sĩ Nguyễn Văn Đông, trưởng đoàn; bà kịch sĩ Ba Vân; ca sĩ Khánh Ngọc; ca sĩ Minh Diệu; nghệ sĩ Trần Văn Trạch; vũ sư Trịnh Toàn; ca sĩ Mai Ly; nhạc sĩ Mạnh Phát; diễn viên điện ảnh Trang Thiên Kim; các ca sĩ Kim Lan, Kim Oanh.

- Hàng thứ nhì, từ trái sang phải: Anh Việt (chuyên viên ánh sáng); Trần Quang, Trần Thịnh, Trọng Tuyển (các chuyên viên âm thanh); nghệ sĩ Ba Vân; các ca sĩ Ngọc Quang, Thanh Nguyên; nghệ sĩ Bảy Xê; nhạc sĩ Minh Kỳ; nhạc sĩ Thu Hồ; nghệ sĩ Quách Đàm, nhạc sĩ Hoài Linh. Các hàng sau là tài xế, nhân viên an ninh...

(Ảnh chụp tại chân Tháp Mười tầng, Gò Tháp, một địa danh lịch sử oai hùng, trong chuyến lưu diễn văn nghệ ở vùng Đồng Tháp Mười ngày 11 và 12/4/1959)

HÌNH LỚN

Nhạc sĩ Nguyễn văn Đông, Trưởng Đoàn văn nghệ Vi-Dân và nhạc sĩ Hoàng Thi Thơ, Trưởng Đoàn văn nghệ Việt-Nam, cùng phối hợp trong một chương trình văn nghệ:

Từ mặt sang trái: Nhạc sĩ Nguyễn văn Đông, Lê Thương, Út trà Ôn, Lê Mộng Bảo, Thẩm Thúy Hằng, MC Ngọc Phu, Tùng Lâm, Bạch Yến, Anh Sơn, vũ sư Trịnh Toàn, Trần văn Trạch, Thu Hồ, Mạnh Phát, Minh Diệu, Minh Kỳ, Quách Đàm, Hoài Linh, Hoàng Thi Thơ, Bảy Xê, Anh Lân, Túy Hoa, Túy Phượng, Mai Ly và nhiều tài danh khác.

(Ảnh chụp ngày Thứ Sáu 11/8/1961 tại Phi trường Tân Sơn Nhất, Sài Gòn.)

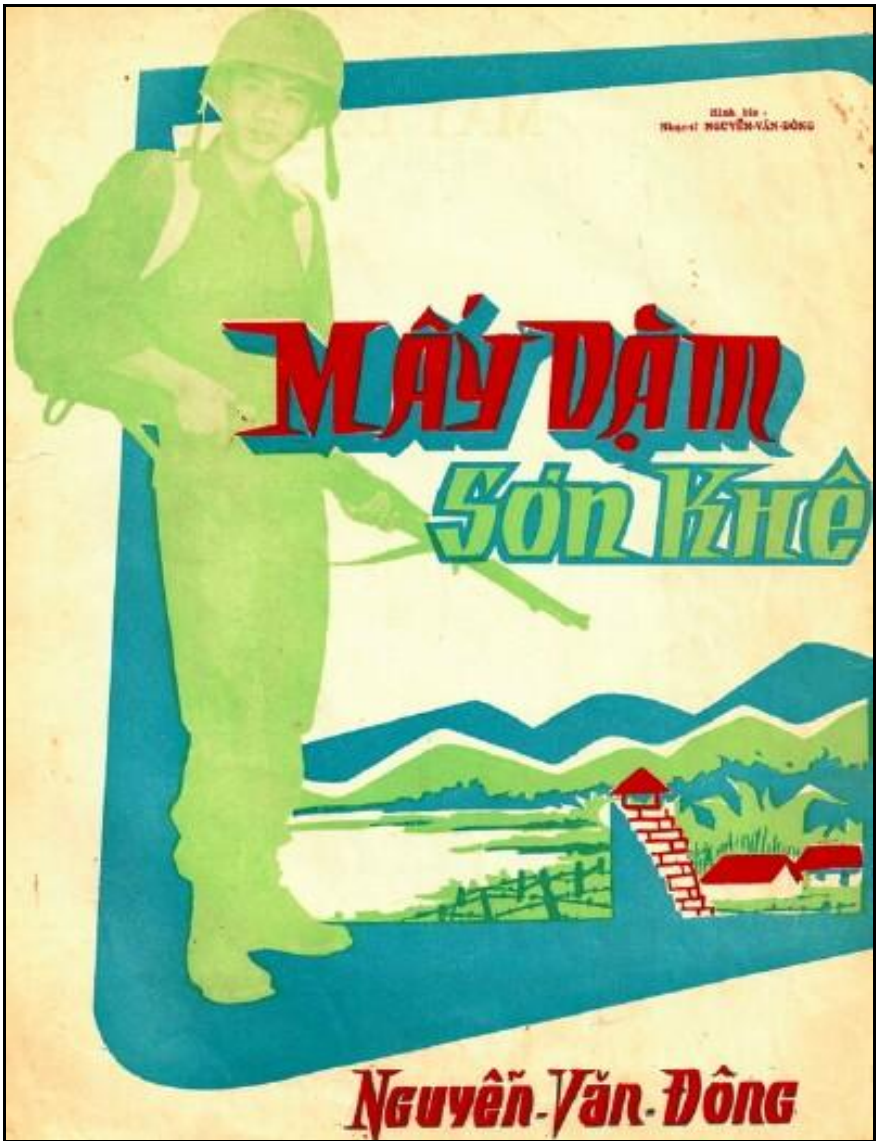
Nhạc Sĩ Nguyễn Văn Đông trả lời trong một phỏng vấn: "*Cô Hà Thanh hát hầu hết các tác phẩm của tôi. Bài nào tôi cũng thích, cũng vừa ý, có lẽ vì vậy mà tôi không nghĩ đến chuyện viết bài đặc biệt cho riêng cô. Tôi nhớ lại một chuỗi những sáng tác trong thời binh lửa chiến tranh như Chiều Mưa Biên Giới, Sắc Hoa Màu Nhớ, Khúc Tình Ca Hàng Hàng Lốp Lốp, Mấy Dặm Sơn Khê, Lá Thư Người Lính Chiến, Phiên Gác Đêm Xuân, Anh Trước Tôi Sau, Lời Giã Biệt ..vân vân, đều rất hợp với tiếng hát Hà Thanh và cô hát rất thành công. Tôi cho rằng Hà Thanh không chỉ hát mà còn sáng tạo trong khi hát. Hà Thanh đã tạo thêm những nốt luyến láy rất truyền cảm, rất mỹ thuật làm cho bài hát của tôi thêm thắm hoa, trong giai điệu cũng như trong lời ca. Tôi cho rằng khi hát cô Hà Thanh đã sống và cùng đồng điệu sẻ chia với tác giả khi trình bày một bản nhạc có tầm vóc nghệ thuật.*"

(hình trong bìa: Ca sĩ Hà Thanh)

Thôi nhé ! Về đi em buồn chi
 Lưu luyến càng thêm đau người đi
 Một trời tang khó nhuộm đau thương
 Người trai chốn sa trường hàn gấn tình mến thương.
 Anh biết người em yêu sâu bi
 Nhưng trách người trai kia làm chi
 Một lời giao ước lúc xa nhau
 Người em má hoa đào xin chớ phụ lòng nhau.
 Hỡi ! Hỡi người em mến yêu ơi !
 Mắt buồn lệ thấm rơi
 Ôi ! Khó tình càng lắm tơ vương
 Mối sầu thêm đằm đau thương
 Hỡi ! Hỡi người em nữ sinh ơi !
 Áo màu xanh ước mơ
 Ôi ! Mối tình trong trắng trinh nguyên
 Chưa lần đau xót tơ duyên.
 Nơi ấy dù bốn ba đời lính,
 Anh vẫn còn yêu thuở học sinh
 Trời chiều biên giới hết mưa bay
 Người đi chóng quay về
 Em gắng chờ đợi nhau.

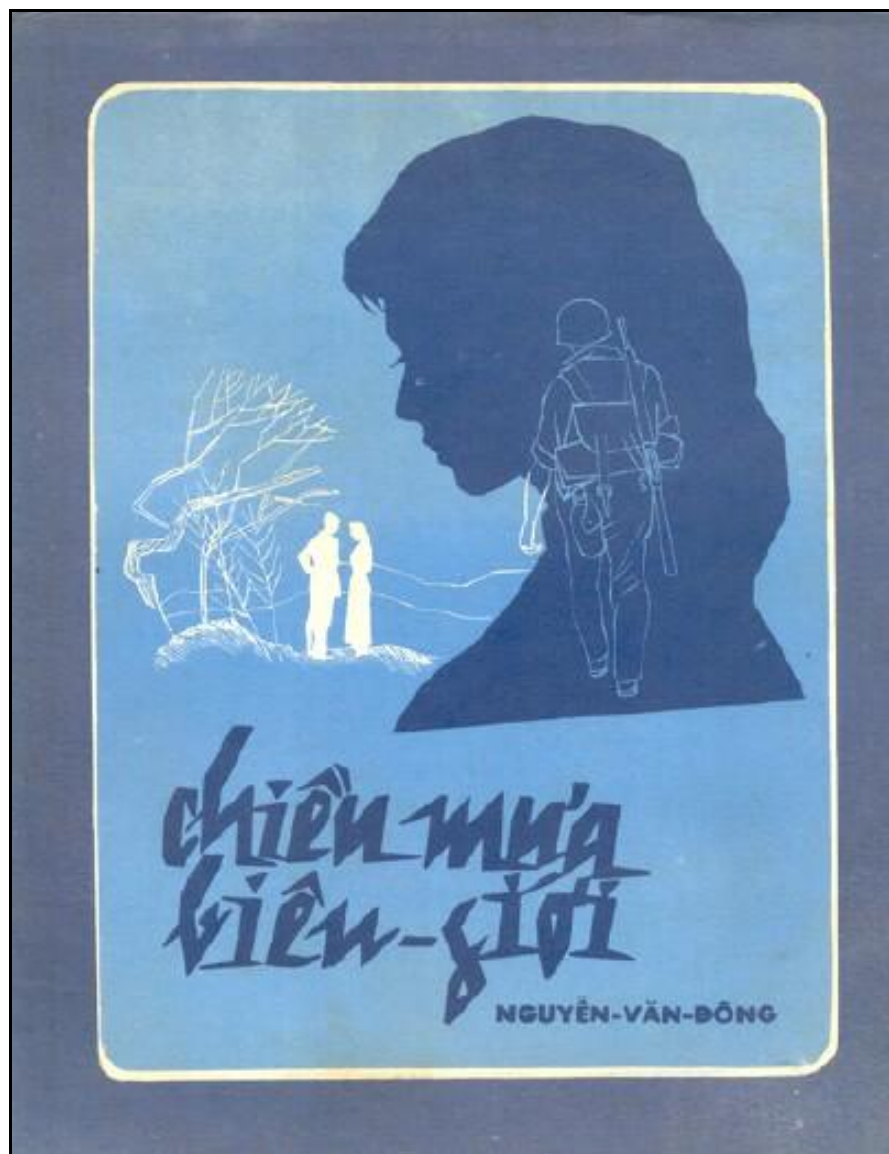
Hà Thanh hát: [Lời Giã Biệt](#)

(hình trong bìa: Nguyễn Văn Đông)

Anh đến thăm, áo anh mùi thuốc súng
 Ngoài mưa khuya lê thê, qua ngàn chốn sơn Khê
 Non nước ơi, hồn thiêng của núi sông
 Kết trong lòng thế hệ, nghìn sau nối nghìn xưa
 Bao ước mơ, giữa khung trời phiêu lãng,
 Chờ mùa Xuân tươi sang, nhưng mùa thắm chưa sang
 Anh đến đây, rồi anh như bóng mây,
 Chốn phương trời âm lạnh, hòa chung mái nhà tranh
Anh như ngàn gió, ham ngược xuôi, theo đường mây,
Tóc tơ bời, lộng gió bốn phương,
Nước non còn đó một tác lòng,
Không mờ xóa cùng năm tháng,
Nhớ ai ra đi hẹn về dệt nốt tơ duyên,
 Khoác lên vòng hoa trắng,
 Cầm tay nhau đi anh!
 Tơ trời quá mong manh
 Anh hỏi anh, đường xa vui đấu tranh,
 Giữa khung trời gió lộng, nghìn sau tiếp nghìn xưa

Hà Thanh hát: Mây Dặm Sơn Khê

CHIỀU MƯA BIÊN - GIỚI

NHẠC VÀ LỜI : **NGUYỄN - VĂN - ĐÔNG**

Kính tặng các Chiến - sĩ một nòng hơi sương lao
mình nơi tiền tuyến, dâng mình cho đất nước và các
Bạn thanh-niên sắp khoác chiến-y. Kỷ-niệm **ĐỒNG-**
THÁP - MƯỜI (Biên - giới Việt - Cambod 1956).

NGUYỄN - VĂN - ĐÔNG

Tái bản lần thứ sáu trong vòng hai tháng, phá kỷ lục phổ biến mạnh mẽ nhất
từ xưa đến nay. Được giới nghệ-sĩ Thủ-Đô ưa thích và Báo giới nhiệt liệt khen ngợi.

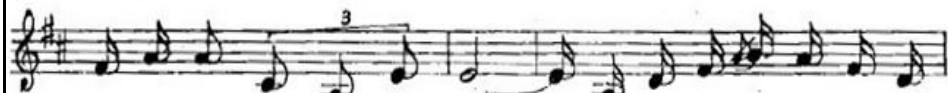
Slow-Tango

Chiều mưa biên giới Anh đi về đâu ? Sao còn đứng ngóng nơi Giang

đâu ? Kia rừng chiều âm u rét mướt, chờ người về vui

trong giá buốt, người về bờ vợ. Tình anh theo đám mây trôi chiều

hoang. Trăng còn khuyết mấy hoa không tàn. Cờ về chiều tung bay phất

phối, gọi lòng này thương thương nhớ nhớ bầu trời xanh, l . Đêm
đêm, chiếc bóng bên trời, vầng trăng xế đôi vẫn in hình bóng một
người. Xa xôi, cánh chim tung trời, một vùng mây
nước. cho lòng ai thương nhớ ai. Về đâu anh bởi mưa rơi chiều
nay ? Lưng trời nhớ sắc mây pha hồng. Đường rừng chiều cô đơn chiếc
bóng, người tìm về trong hơi so ấm: gọi niềm xa xăm .
— Người đi Khu chiến thương người hậu phương. Thương màu áo gửi ra sa
trường. Lòng trần còn to vương Khanh tướng thì đường trần mưa
bay gió cuốn còn chiều An^h ơi! Chiều mưa biến giới anh đi về...

NHẠC PHẨM " CHIỀU MƯA BIÊN GIỚI " CỦA NGUYỄN-VĂN-ĐÔNG DO TÌNH HOA MIỀN NAM
TÀI BẮN, NGOÀI NHỮNG BẢN THƯỜNG CÓ IN THÊM 150 BẢN ĐẶC BIỆT ĐỀ TẶNG

Nhạc sĩ Nguyễn Văn Đông kể lại: “*Bản nhạc Chiều Mưa Biên Giới* được viết vào năm 1956. Khi ấy tôi là trung úy trưởng phòng hành quân của chiến khu Đồng Tháp Mười là người có trách nhiệm đề ra những phương án tác chiến. Lần đó tôi dẫn

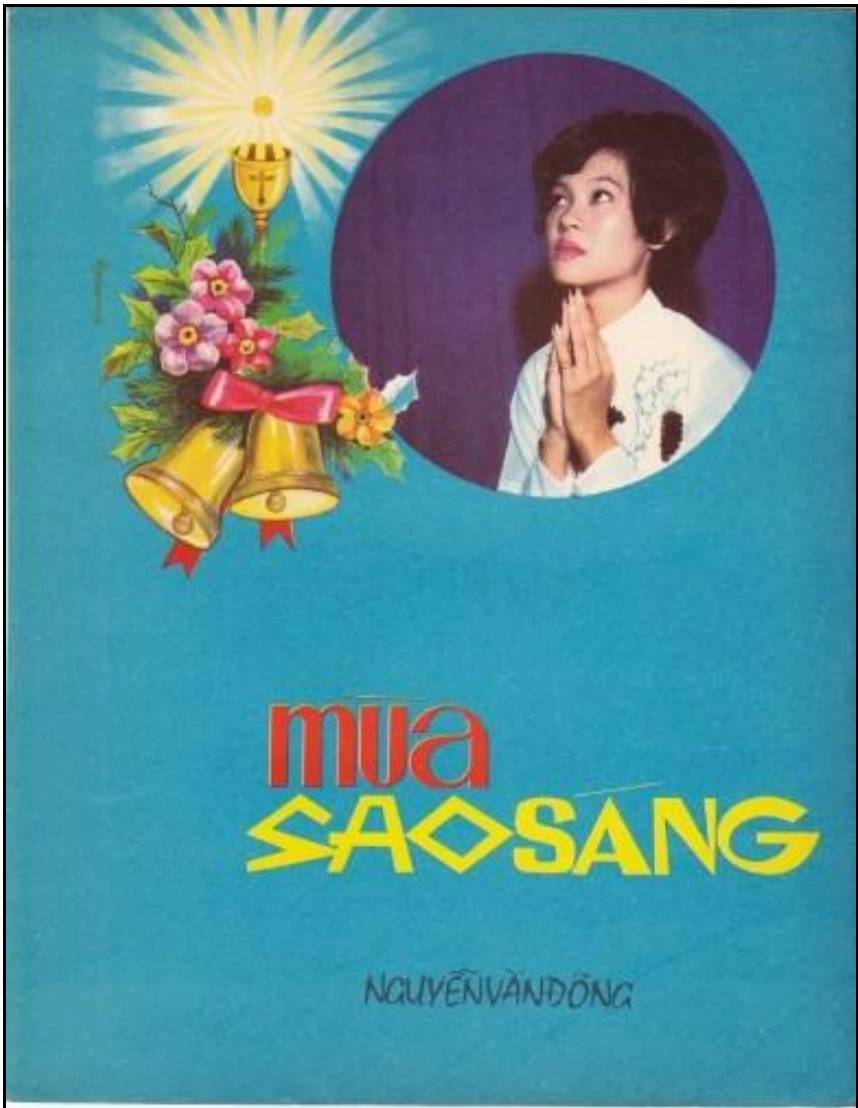
đâu một nhóm biệt kích bí mật đi điều nghiên chiến trường dọc theo biên giới Miên-Việt và Đồng Tháp Mười. Trên đường về, anh em chúng tôi lâm vào cảnh trời chiều gió lộng, mưa gào như vuốt mặt.

Giữa cánh đồng hoang vắng tiêu sơ, lối vào tiền đồn thì xa xôi, thoáng ảm hiện những nóc tháp canh mờ nhạt ở cuối chân trời. Và từng chập gió buốt kéo về như muối sát vào thịt da. Từ trong cảnh ấy, tận đáy lòng mình đã nghe nảy lên những cung bậc rung cảm, những trường canh đầu tiên buồn bã cho bài Chiều Mưa Biên Giới anh đi về đâu...”

Trần Văn Trạch hát: "[Chiều Mưa Biên Giới](#)"

Nguyễn Văn Đông, Trần Văn Trạch, Lê Thương

MÙA SAO SÁNG

NGUYỄN VĂN ĐÔNG

*Lạy Chúa con là người ngoại đạo,
Nhưng tin có Chúa ngự trên cao.*

NHẠC QUÊ HƯƠNG TÁC PHẨM SỐ 8
DO GIAO LINH THAU VÀO ĐĨA SƠN CA

đi mà niềm tin vẫn thắm trên môi. Giặc tràn về quê hương tôi, giặc diệt niềm
 tin Ki - Tô. Lớp lớp đàn Chiên quyết sáng danh Chúa trên trời cao. Đêm
 nay, tôi nhớ người chưa trở lại, chênh chênh mùa sao lạc loài. Ôi những mùa sao lẻ
 đời. Cho tôi thương nhớ mùa sao ngày nào, thương những mùa sao Hồng
 Đào. Ôi những mùa sao cách xa. 1.— Một mùa Đông giá hang Bè - lèm Chúa sinh ra
 2.— Một mùa sao sáng ôi mùa sao chói chan muôn
 đời. Một trời đầy sao, nghìn hào quang chiếu sáng ngôi cao. Lay Mẹ Sầu
 đời. Vạn lời truyền rao, nghìn hào quang chiếu sáng ngôi cao. Lay Mẹ Đấng
 Bi ban ơn, người Việt cùng thương nhau hơn Đất nước này đầy sáng đức tin Chúa trên trời cao.
 Trinh ban ơn.

G. P. 56 3600/81TCH/EC3/XB
 NGÀY 22-11-1967

CẨM TRÍCH DỊCH, IN LẠI
 TRÊN MỌI HÌNH THỨC

Giao Linh hát: 🎵 "MÙA SAO SÁNG"
 (trong băng nhạc Sơn Ca 3 - Nhạc Giáng Sinh)